

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 32 szám

2024. április 15

Csapatban a vasutasokért

Az igazi futballrajongók akár az ország messzi szegletébe is elutaznak egy-egy várhatóan jó, de legalábbis fontosnak ígérkező derbiért. Így tett Meleg János is, aki az Újpest lelkes szurkolója, és követte kedvenc csapatát Kisvárdáig. No, persze, itt már inkább a Várda-drukkerek voltak többségben, ám ez nem volt akadálya a mérkőzés előtt egy kollegiális és baráti találkozónak. Ahol többek között kiderült, egy dolog szurkolás, és egy másik a játék: szurkolhatunk különböző csapatoknak, de ha mérkőzni kell, akkor bizony „egy csapatban focizunk”, mint ezt már a záhonyi vasutasok és tagtársaink régóta jól tudják.

Mérkőzni pedig nem csak a sportban lehet, hanem az érdekvédelem területén is, sőt, ott kell csak igazán – derült az elnök szavaiból, mert elmondta véleményét, meglátásait és a Vasutasok Szakszervezetének álláspontját néhány, a máról szóló kérdéssel. Mert vannak kérdések, vélemények és a vezetés, illetve a tulajdonos felől különböző elvárások, melyeknek a vezető szintek különböző módon próbálnak megfelelni, ami nem feltétlenül jó tagtársainknak és a vasutasoknak.

A közösségi közlekedés várható átalakulásával kapcsolatban elmondta, júniusra a kormány elé kerül egy munkaanyag arról, hogy akár a legkisebb zsákfaluból is mennyi idő alatt kell eljutni a megyeszékhelyre, fővonalra, vagy épp Budapestre. Ezt biztosítani kell majd, de nem az utas választhatja meg, hogy autóbusszal, vagy épp vonattal utazhat. Valójában a párhuzamos közlekedés, például nyolc vasúti mellékvonal megszüntetéséről van szó. Már egyeztettünk Halasi Zoltán és jómagam a MÁV elnökével, az illetékes államtitkár pedig kérte, hogy írásban juttassuk el javaslatainkat.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@ysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ami kissé furcsa helyzet, és bizony nagy felelősség is számunkra – folytatta az elnök – hiszen eddig egy-egy kész tervezetet kritizáltunk, most viszont tőlünk várnak szakértői véleményeket. Aminek természetesen eleget tudunk és fogunk is tenni, mert tagságunkban, szakszervezetünkben van elegendő szakismeret és tudás. Tegyük hozzá, szakvéleményünk nem biztos, hogy mindenkinek tetszik majd, mert akár egzisztenciákat is érinthet a vasút szervezetében. Mert volt már néhány éve hasonló kezdeményezés a párhuzamosságok megszüntetéséről, de különböző lobbierővérek miatt megbukott.

Például annak idején elkészült a Székesfehérvár-Budapest vasútvonal korszerűsítése, ám megmaradtak az autóbusszjáratok is, ami mutatta, mutatja, hogy nem egyszerű feladatról van szó. De van ellenpélda is, például az aszói vonal mentén van olyan település, ahol az elkanyarodó vasútvonal miatt a vasútállomásra esőben, hóban kilométereket kell még gyalogolni, akár bőröndökkel nehezítve, hogy a településhez érjünk. Az autóbussz viszont oda visz, ahová indultunk. Mindkét példa megoldásához komoly akarat és politikai szándék kell!

A szakvéleményről szólva kifejtette még, abban szerepelni fog, hogy az áru fuvarozást vissza kell hozni. Mert a személyszállítás finanszírozása mindig is az áru fuvarozásból történt, fenntartva egyfajta költségvetési egyensúlyt a vasúti közlekedésben. Ehhez egy sor intézkedést kell megtenni. Például közlekedésbiztonsági szempontból vissza kell állítani a pályánál független szervezeti egységként egy olyan biztonsági szervezetet, amely magába foglalja a műszaki kocsiszolgálati tevékenységet.

Ami minden határátmenethez, illetve ahol biztonsági berendezések, mint például a hőnfutásjelzők vannak, biztosít független műszaki szakembert. Aki a kocsik állapotát, a berendezések jelzéseit értékeli, és adott esetben dönt a továbbmenetről. Ne csak az autópályán legyen kötelező a jármű megfelelő műszaki állapota, hanem a vasúti közlekedésben is! Ezt alátámasztja, hogy az utóbbi időben jelentősen megnőtt a túlsúlyból, illetve nem megfelelő műszaki állapotból bekövetkező balesetek száma, különösen a magánvasutak területén. Az ilyen fajta, „okosban” történő megoldások tönkreteszik a pályahálózatot, és komoly baleseteket okoznak. A szakembereink mindezt nagyon jól tudják.

Nemrégiben felmerült, hol legyen a helye a Tengelyátszerelőnek, ami fontos kérdés, és egyelőre nagy a talány. Ami biztos, hogy nem „csak” átrakók épülnek Ukrajnában, de normál vágányfelújítások is történnek, és ők is építenek tengelyátszerelőt – ennek bizony komoly következményei lehetnek Záhonyban. A veszélyek ellenére vannak lehetőségek, például nem kerülhető meg feléleszteni a konténerterminálokat (RO-LA) Záhonyban is, akkor vasúton mehetne az áru forgalom jelentős része. Ha nem történnek meg ilyen irányú változások, az sajnos sok ember munkahelyébe kerülhet.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ami a vasút szervezeti változásait illeti, három régiós központ – dunántúli, tiszántúli és budapesti – elegendő lehet, közvetlen vezérigazgatósági irányítással. Mos elvész a folyamat, elvesznek az információk a különböző szinteken. Ezért a végrehajtó szolgáltatásokat kell megerősíteni, ami nagyobb forgalmi csomópontok létrehozásával célszerű. Ez valójában egy főnökség egy főemberrel, aki koordinálja az összes tevékenységet a területén. Legyenek szakszolgálati emberei, mindegy, hogy vezetőmérnök, vagy mester, a lényeg, hogy fogja össze a tevékenységeket, mert bizony manapság gyakran egymással sem nagyon beszélnek a szakmák. És nem megy igazi információ a felsőbb szintek felé, mert az alsóbb szintű vezetők félnek megnyilatkozni, ha más a valóság, mint az elvárások.

További eldöntendő kérdés, ha már az integrációnál tartunk, a HÉV, amit szerintünk a Startba volna célszerű beintegrálni úgy, hogy a Startot két részre kell osztani. Az egyik rész legyen az utazók köre, a másik pedig a műszaki karbantartás. Mert nem kell két járműjavító, szerelőműhely, vagy két felsővezeték szerelő csoport ugyanott. A felelősség pedig azé a munkavezetőé, aki kiviszi a csapatot a munkaterületre. Mindehhez nincs szükség forgalmi vizsgára, azzal csupán fölöslegesen kiveszik az embereket a munkából. Nekik igazából munkavédelmi ismeretekre, és azok betartására van szükségük. Mindehhez természetesen komoly műszaki fejlesztések kellene, akár a legújabb technológiák. Példaként, vannak már arra alkalmas repülő szerkezetek, ugye a drónok, melyekkel helyettesíthető a lassan kihaló vonalgonozó munkája. Sőt, pontosabb lesz, mint az emberi figyelem. És természetesen kell olyan új fiatal, jól képzett és jól megfizetett munkaerő is, akik ismerik és alkalmazzák az új technológiákat.

Ezek a kérdések heteken belül eldőlnék valamilyen irányba. Az is igaz, hogy az elmondottakkal szembe megyünk egy kicsit az igazgatók által készített anyagokkal, melyekben bizony semmi új szakmaiság nincs. És nem takarják azt a változást, amit területi átalakításnak lehet nevezni. De kérdés lehet még az is, kik töltsenek be fontos beosztásokat a vasúton? Ami biztos, ha úgynevezett topmenedzserek „repülnek ránk”, akkor a tervek csupán tervek maradnak.

Az elmondottak azok a fő csapások, melyeket aprópénzre kell váltanunk, ezen dolgozunk a közeljövőben mind minisztériumi szinten, mind a MÁV vezetésével. Nem kis feladat, de igyekszünk a vasutasok érdekében olyan javaslatokat letenni, olyan döntések mellé állni, melyekben garantált mindenkinek a hosszú távú vasúti tevékenysége, munkahelye.

Természetesen a változásokat a Vasutasok Szakszervezetének is követnie kell, ezért mi is felkértünk egy külső, valóban független céget, ami bennünket fog átvilágítani. Az eredmények ismeretében folytatjuk – zárta szavait Meleg János.

A szombati mérkőzés, talán mert tizenharmadikán volt, talán másért, de bizony az elnök csapatának négy-egy arányú vereségével zárult. A soron következő tárgyalások és egyeztetések, majd döntések viszont más napokra esnek, és drukkoljunk együtt a sikerért, hiszen nem csak mi, záhonyi vsz-es vasutasok játszunk egy csapatban, hanem mindannyian!

(A sportmérkőzésről készült képeink illusztrációk.)

Dolhai József

A MÁV vezetői a Portnál – Ezúttal portos fórumról tudósítottunk.

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 39. szám

2013. február 18.

Egy látogatás képei

Február 13.-án látogatást tett a Záhony-Port Zrt.-nél Dávid Ilona elnök-vezérigazgató asszony, akit elkísért Szabó István Lőrincz, a Nemzetközi Kapcsolatok Főosztály vezetője, Pál László általános vezérigazgató-helyettes, Nyíri András, pályavasúti üzemeltetési vezető és Rónai Péter ügyfélkapcsolat és értékesítési vezető. A vendégeket Farkas József, az átrakóbázis vezérigazgatója és vezetői fogadták. A vendégek célja a Záhony-Port tevékenységének, illetve az itt uralkodó állapotoknak a közelebbi megismerése volt.

A Port vasutasai nagy várakozásokkal tekintettek érkezésük elé, annál is inkább, mert eredetileg még január 16-ára volt kitűzve a nap, de az időjárás szeszélye közbeszólt. Végül megérkeztek, és a sűrű program része lehetett egy röpké munkásforum is, ahol elhangoztak a dolgozókat és cégünket érintő kérdések.

Többek között a Záhony-Port helyét a pályavasúti reformokat követően, és a Cargo eladásából származó bevételből való részesedést firtatták a kérdések. Utóbbiról tudjuk, időközben átalakult teljesítményosztónzó bérére. Miq előbbire pozitív és bizakodó választ kaptunk, addiq a második kérdésre elutasító és kitérő volt a reagálás. A szakszervezetek hiányosságait említette az elnök-vezérigazgató asszony, illetve, hogy az összeget kérjük Gaskó úrtól. Érdekessé teszi történetet, hogy az említett úr és a VSZ elnöke többször is jártak az illetékeseknél annak érdekében, hogy a vasutas berkekben továbbra is cargos pénzként emlegetett valamiből a Záhony-Port dolgozói is részesülhessenek.

A csalódást keltő válasz miatt keserű szájjal távoztak a kollégák a fórumról. Ami mégis pozitívum, hogy mindezek ellenére jó benyomást tettek a Záhony-Port dolgozói a vendégekre, bizonyítva, hogy a nehéz és szélsőséges körülmények ellenére is tisztességes munkával állnak helyt nap, mint nap. Bizunk benne, hogy a későbbiek folyamán sem változik az anyavállalat hozzáállása, és számíthatunk támogatására.

Korbács Sándor

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

RAVASZ

Szent Péter koldusként járja a világot, és hazánkba vetődvén egy parasztember vendégül látja.

- Kívánj tőlem bármit, megadom – mondja az alföldi tanyán – jutalomképp a vendéglátásért.
- Teremts nekem egy tehenet! – válaszol a parasztember.

Ott terem nyomban a tehen, ám Szent Péter nem érti. Közben az emberünk megfeji a tehenet, és egy nagy bögre tejet Szent Péter elé tesz. Az jóízűen megissza, tetszik neki a helyzet, és így szól:

- Mit kívánsz még?
- Egy ezrest a tejért...

BŰNÖSEN RAVASZ

A pap a szerencsejátékosokat ostorozza:

- Azok is a pokolra jutnak, akik a szerencseszámok bűvöletében élnek! Hat, huszonnégy, harminchárom, hatvanhat, ötven...ilyesmikről álmodoznak, nem törődnek a családjukkal, az ilyenek lelke az ördögé!

A szertartás végén odamegy hozzá egy régi hívó, és gratulál a beszédhez:

- Megrendítő volt hallgatni, igazán jól beszélt! El tudná ismételni nekem azokat a számokat...?